

Tisíce detí dokázalo, že reinkarnácia je faktom

- editor007 | 11. června 2024

SVĚT: Od 60. rokov 20. storočia viac ako 2200 detí z celého sveta opísalo svoje spomienky z minulých životov a všetky tieto príbehy boli zaznamenané v databáze oddelenia pre výskum vnímania Katedry psychiatrie a neurobehaviorálnych vied na University of Virginia School of Liek. Takéto príbehy detí sú často také podrobné, že dokonca nájdete presne osobu, ktorou bolo dieťa v minulom živote. Len v tretine všetkých prípadov to bolo problematické. Ale 70 % sa dá dokázať, čo je pôsobivo veľa.

Zaujímavý je napríklad príbeh malého dievčatka menom Ella. Podľa jej matky Ella jedného dňa objavila starú fotografiu dvoch žien - Ellinej babičky a prababičky. A dievča okamžite začalo hovoriť: „To som ja“ a ukázalo prstom na svoju prababičku. Až do tohto momentu 2-ročná Ella nikdy nevidela túto fotografiu ani iné fotografie svojej prababičky. „Nemohla vedieť, že je to jej stará mama a prababička. Nikdy som jej nepovedala, že je to jej prababička a nikdy som jej nevysvetlila, kto je na fotke,“ hovorí matka dievčaťa. „Ktorá z nich si ty?“ spýtala sa matka dievčaťa. „Toto je moja babička a ja som vedľa teba.“ „Ukáž mi, kde si.“ „Tu som,“ ukazuje dievča prstom na postavu svojej prababičky.

Mnoho ďalších ľudí na tento príbeh reagovalo rozprávaním o tom, ako ich deti tiež vystrašili odhaleniami o ich bývalom živote. „Moja dcéra mi veľa krát povedala: „Keď si bola v mojom brušku“ alebo „Keď si bola moja dcéra... a moja vlastná matka zomrela, keď som mala 5 rokov.“ „Môj syn je moja matka. Jedného dňa ma nazval bábikou a skoro som spadla zo stoličky. Moja matka je mŕtva už 10 rokov a nikto nevedel, že ma tak volala.

To však neznamená, že ľudia sa znovuzrodia v jednej rodine. V tej istej krajine častejšie, ale stáva sa to aj medzi zástupcami inej rasy. Napríklad ďalšie dvojročné dieťa Luke Ruhlman zo Cincinnati pravidelne prekvapoval svojich rodičov príbehmi o svojom minulom živote. Teraz je o niečo starší, ale naďalej hovorí o tom, ako býval černoškou menom Pam (Pamela). Najprv, keď spomenul Pam, jeho rodina si myslela, že hovorí o nejakom príbuznom, ale potom zistili, že medzi nimi nie je nikto s týmto menom, vrátane susedov a známych. A potom im Luke konečne povedal, že pred smrťou bol Pam. „Kedysi som bol taký, ale zomrel som a odišiel do neba. Videl som Boha a potom ma Boh stlačil dole a stal som sa dieťaťom a dali mi meno Luke,“ povedal chlapec.

Podľa Lukovej matky sa jej syn pravidelne delí o detaily svojho minulého života. Napríklad, že cestoval vlakom do Chicaga, napriek tomu, že v Chicagu nemajú príbuzných a nikdy tam neboli. „Povedal nám, že keď bol dieťaťom, mal čierne vlasy, alebo keď videl niekoho náušnice, povedal: „Ja som mal také náušnice, keď som bol dievča,“ povedala Erica Ruhlman, matka Lukeho.

Jeho matka začala zbierať Lukove príbehy o Pam a potom narazila na príbeh požiaru hotela Paxton v Chicagu v roku 1993. Medzi 19 mŕtvymi bola aj istá Pam Robinsonová, černoška, ktorej detaily života sa zdali až podozrivo podobné tomu, čo jej syn povedal Erici. A keď Lukovi bez váhania ukázali niekoľko fotografií rôznych černošiek, vrátane fotografie 30-ročnej Pam Robinson, okamžite si vybral jej fotografiu a povedal, že je to tá istá Pam, o ktorej hovoril. Ukázalo sa tiež, že Pam a Luke majú veľa podobných záľub, napríklad obaja milujú hudbu Stevieho Wondera a hru na klávesy.

Vo veku od 2 do 6 rokov deti pomerne často opisujú časy alebo miesta, kde určite nikdy neboli, ale žili v minulom živote. Ich spomienka na minulosť zvyčajne vybledne, keď dosiahnu 7 alebo 8 rokov.

„Žijeme len raz“ je najabsurdnejší výrok, ktorý sa objavil v dôsledku programovania ľudských myslí.
Toto je veľmi dôležité pochopiť...

Zpracoval: OZ biosferaklub

ZDROJ: University of Virginia